

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Moniky Javorové a soudců Mgr. Jiřího Gottwalda a JUDr. Miroslavy Honusové v právní věci žalobce **TEPLO BRUNTÁL a.s.**, se sídlem Šmilovského 659/6, Bruntál, zastoupeného Mgr. Marcelem Labounkem, advokátem se sídlem Meziříčská 774, Rožnov pod Radhoštěm, proti žalovanému **Krajskému úřadu Moravskoslezského kraje** se sídlem Ostrava, 28. října 117, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 19.8.2010 č.j. MSK 105852/2010, ve věci změny v užívání stavby,

t a k t o :

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce se podanou žalobou domáhal přezkoumání shora označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo zamítnuto jako nepřípustné odvolání žalobce proti rozhodnutí Městského úřadu Bruntál (dále jen stavební úřad) ze dne 15.4.2010 č.j. VUP/28791-10/1599-2009/mar, jímž stavební úřad povolil změnu v užívání stavby

„plynová kotelna v bytovém domě Bruntál č.p.1340, Dělnická 19“ vlastníkům tohoto bytového domu, s novým účelem pro ohřev TUV a vytápění bytového domu.

Žalobce v žalobě namítl, že:

- 1) byl stavebním úřadem považován za účastníka řízení, takže pokud žalovaný posoudil tuto věc jinak, měl rozhodnutí stavebního úřadu zrušit a vrátit zpět. Žalovaný opomíjí existující povinnosti žalobce, zejména s ohledem na § 76 a násl. zákona č. 458/2000 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen energetický zákon);
- 2) stavební úřad nevyzval žalobce k doplnění odvolání a žalovaný toto pochybení nenapravil. Žalovaný nedal žalobci prostor vyjádřit se k jeho účastenství.

Žalovaný navrhl zamítnutí žaloby. K jednotlivým žalobním bodům uvedl:

- 1) účastenství v řízení je třeba posuzovat materiálně, nikoli podle toho, s kým stavební úřad jednal. Žalobci nenáleželo postavení účastníka řízení, když již v době podání oznámení o změně v užívání stavby neexistoval mezi vlastníky bytového domu a žalobcem žádný právní ani faktický vztah týkající se dodávky tepla do tohoto domu. Žalovaný poukázal na rozsudky Nejvyššího správního soudu (dále jen NSS) sp.zn. 3 As 8/2005 a 1 As 61/2010;
- 2) žalobce byl zastoupen advokátem, u kterého se předpokládá vysoká znalost právních předpisů, proto nebylo povinností správního orgánu poučovat ho o náležitostech obsahu odvolání.

Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů - dále jen s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z obsahu správních spisů soud zjistil, že dne 11.11.2009 bylo stavebnímu úřadu doručeno oznámení vlastníků bytového domu Dělnická 19 v Bruntále o změně v užívání stavby – ohřev TUV – celodenní s možností odběru tepla na vytápění. Dříve fungovala plynová kotelna v domě jako podružná (odběr v době, kdy není dodáváno teplo z centrálního zdroje vytápění), avšak kontrolní prohlídkou dne 20.3.2009 bylo zjištěno, že tato kotelna je užívána nad rámec kolaudačního souhlasu k vytápění domu a k celodennímu ohřevu vody a že předávací stanice tepla z centrálního zdroje byla demontována. Rozhodnutím ze dne 15.4.2010 stavební úřad povolil změnu v užívání stavby a v odůvodnění uvedl k postavení žalobce jako účastníka řízení, že vycházel z § 27 odst.2 zákona č. 500/2004 Sb., ve znění pozdějších předpisů (dále jen správní řád). Žalobce až do doby výpovědi kupní smlouvy zajišťoval dodávku tepelné energie pro dům, v současné době není mezi vlastníky domu a žalobcem uzavřen žádný smluvní vztah. Přímé dotčení práv a povinností žalobce spatřoval stavební úřad ve vazbě na § 77 odst.5 energetického zákona. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce, zastoupen advokátem, odvolání, v němž kromě označení věci uvedl jen to, že odvolání bude odůvodněno ve lhůtě 15 dnů. Žalovaný rozhodl o tomto odvolání napadeným rozhodnutím dne 19.8.2010 jako o odvolání nepřipustném, a to s argumentací obdobnou jako ve vyjádření k žalobě.

Jak již uvedl NSS v rozhodnutí ze dne 7.12.2005 č.j. 3 As 8/2005-118 (www.nssoud.cz, č. 825 ve Sb. NSS č. 4/2006), účastníkem správního řízení se nestává ten, s kým správní orgán nesprávně jako s účastníkem řízení jednal. Vyjde-li taková vada najevo až po podání odvolání tím, s kým správní orgán prvního stupně

nesprávně jednal jako s účastníkem řízení, odvolací správní orgán zamítne jeho odvolání podle § 60 správního řádu jako nepřípustné.

V daném případě bylo vedeno řízení o změně v užívání stavby podle § 127 odst.3 zákona č. 183/2006 Sb., ve znění do 31.12.2012 (dále jen stavební zákon), v němž se rozhodnutí vydává tehdy, pokud se změna dotýká práv třetích osob. Stavební zákon zde nedefinuje přímo okruh účastníků řízení, z výše uvedeného je však zřejmé, že okruh účastníků koresponduje s § 27 správního řádu, který byl také v řízení správními orgány použit.

Podle § 27 odst.2 správního řádu, účastníky jsou též další dotčené osoby, pokud mohou být rozhodnutím přímo dotčeny ve svých právech nebo povinnostech.

Soud se ztotožňuje s žalovaným v tom, že v době řízení neexistoval mezi vlastníky domu a žalobcem žádný faktický ani právní vztah, týkající se dodávky tepla pro tento dům, když smlouva mezi nimi byla vypovězena v květnu 2008 s půlroční výpovědní lhůtou a v březnu 2009 byla zjištěna demontáž předávací stanice tepla. Za těchto okolností nemohl být žalobce přímo dotčen rozhodnutím stavebního úřadu z dubna 2010, jímž byla (dodatečně) povolena změna užívání kotelny pro celodenní provoz (na rozdíl od dřívějšího doplňkového) při nezměněných parametrech plynové kotelny. Pokud stavební úřad argumentoval náklady spojenými s odpojením od rozvodu tepla (§ 77 odst.5 energetického zákona), jedná se záležitost odlišnou od řízení vedeného stavebním úřadem.

Žalobce v žalobě argumentoval, pokud jde o dotčení svých práv, § 76 a násl. energetického zákona. Tato část zákona (§ 76 až 89) nese označení Díl 3 Teplárenství a zahrnuje poměrně širokou oblast (výroba tepelné energie a její rozvod, měření, tepelné přípojky, přeložky, ochranná pásma, až po neoprávněný odběr). Soud považuje takové vymezení žalobního bodu za příliš vágní, za situace, kdy žalobce tento odkaz na zákonná ustanovení nedoplnil žádnými relevantními skutkovými okolnostmi.

K žalobnímu bodu 1 tedy soud uzavírá, že žalovaný postupoval zcela správně a v souladu s judikaturou soudů rozhodujících ve správním soudnictví, když odvolání žalobce zamítl jako nepřípustné, aniž by rozhodnutí stavebního úřadu rušil a vracel zpět.

Teprve pokud by se žalovaný zabýval odvoláním žalobce věcně, přicházela by v úvahu otázka banketního odvolání žalobce (žalobní bod 2). Takto, pouze nad rámec již řečeného, považuje soud za vhodné uvést, že se neztotožňuje s žalovaným v názoru, že by odvolatel nemusel být vyzýván k doplnění odvolání, pokud je jeho zástupcem advokát. Nic takového nevyplývá ze správního řádu, naopak podle názoru soudu by takový postup byl v rozporu s § 7 odst.1 správního řádu, podle něhož mají dotčené osoby při uplatňování svých procesních práv rovné postavení.

S ohledem na výše uvedené soud zamítl žalobu jako nedůvodnou v souladu s § 78 odst.7 s.ř.s.

O náhradě nákladů řízení mezi účastníky bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s., když procesně úspěšnému žalovanému nevznikly žádné náklady nad rámec jeho obvyklé úřední činnosti.

P o u č e n í : Proti tomuto rozsudku je **m o ž n o** podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od jeho doručení k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně.

V Ostravě dne 19. března 2013

JUDr. Monika Javorová
předsedkyně senátu